

Baszta Bluszczowa

Niezwykle cennym, bo zachowanym w pierwotnym stylu zabytkiem miasta jest baszta narożna zwana Basztą Bluszczową i będąca integralną częścią miejskich murów obronnych. Zbudowana została w czasie wznoszenia miejskich fortyfikacji czyli około 1363 roku. Jej nazwa wywodzi się stąd, że porastał ją gęsty bluszcz. Zimą 1855 roku bluszcz w skutek ostrych mrozów wymarł. Odtąd pozostała tylko nazwa. Konstrukcja tej baszty odbiega od pozostałych baszt wchodzących w skład średniowiecznych miejskich obwarowań. U swej podstawy baszta jest czworoboczna. Od drugiej kondygnacji jej kształt zmienia się na ośmioboczny. Przykryta jest spiczastym dachem krytym dachówką. Dach zwieńczony jest czopem z miedzianą kulą. Elewację stanowi charakterystyczny dla łęborskich fortyfikacji wzór cegieł zwanych zendrówkami, których ciemny kolor wyróżnia się, tworząc motywy graficzne.